

[Ellemann-Jensen]

Vi beklager naturligvis, at det ikke viste sig muligt som planlagt at starte EMS her ved årsskiftet, men vi har da samtidig forståelse for i hvert fald nogle af de ønsker, der er rejst fra fransk side i forbindelse med denne udsættelse. Frankrig har jo ønsket at få klarhed over problemerne omkring de monetære udligningsbeløb i den fælles landbrugs-politik og har bl. a. konkret krævet, at der skal laves en tidsbegrænsning for eventuelle nye monetære udligningsbeløb.

Det er et krav, som vi gentagne gange har været inde på fra dansk side. Vi har vel i Danmark en principiel interesse i, at der sker en egentlig afvikling af de monetære udligningsbeløb, som er med til at forvride konkurrencen på EFs marked for landbrugsvarer. Der er ingen, der kan være interesseret i et system, der præmierer de mindre effektive producenter, men det er også indlysende, at en afvikling vil forudsætte mere stabile valutaforhold, og derfor er det så væsentligt, at der hurtigt kommer afklaring på de problemer, der hindrer iværksættelsen af EMS.

I aftalerne om EMS bemærker vi med tilfredshed, at der nu bliver stillet nye internationale kreditter til rådighed for Danmark. Det fik hr. Ib Nørlund til at drage alvorlige historiske paralleller og til at citere Goethe: und bist du nicht willig, så får du én oven i nødden. Og det er egentlig en misforståelse af situationen omkring de krav, der kan blive stillet i forbindelse med ydelse af kreditter.

Vi fik jo understreget af økonomiministeren, at der ikke sker nogen ændringer i de økonomisk-politiske forpligtelser, der kan knytte sig til forskellige af de kreditter, der bliver ydet. I virkeligheden er situationen den, at den binding, der kan eksistere i international økonomi, er endnu større for det land, der overhovedet ingen kreditmuligheder har, end for det land, der er i stand til at trække på nogle kreditter. Det land, der slet ingen kreditmuligheder har, er langt værre stedt og er langt mere bundet i sin økonomiske politik end det, der inden for rammerne af et samarbejde kan få nødvendige kreditter stillet til rådighed. Derfor skulle hr. Ib Nørlund såmænd ikke have citeret Goethe, hr. Ib Nørlund kunne være gået til Mattæusevangeliet kap. 12, v. 30: »Hvo som ikke er med mig, er mod mig.« Og i sådan sammenhæng må det gælde for os om at være med, om at

være med til at få de muligheder, som eksisterer for at få kreditter.

Mens vi er glade for kreditterne, kan der måske være grund til en vis bekymring for, at man nu, tilsyneladende da, er ved igen at placere guldet centralt i valutasystemet. Det er fremgået af presseforlydender, at centralbankcheferne i EF nu vil anbefale, at guld skal værdisættes i forhold til de foregående 6 måneders markedspris. Det er da let at forstå, hvilke interesser der kan ligge herfor hos nogle medlemslande, der i særlig grad har placeret deres valutareserver i guld, men vi finder det ikke desto mindre uheldigt, at man på ny lader guld som dette usikkerhedsэлемент vinde indpas i et valutasystem, der dog gerne i dag skulle kunne bygge på mere raffinerede elementer end et tilfældigt og barbarisk metal, der, som vistnok nationalbankdirektør Hoffmeyer engang har sagt, primært bør anvendes til at blive hængt om halsen på damer — m/k naturligvis.

Det er klart, at et formål med anvendelsen af ECU som en indbyrdes betalingsenhed kan være ønsket om at få mere stabile kursforhold over for den amerikanske dollar, og i det omfang ECUen med tiden kan udvikle sig til at blive en egentlig parallelvaluta og en international reservevaluta, kan man godt tænke sig, at nogle vil opfatte dette som en trussel imod den amerikanske valuta. Vi finder det væsentligt, at det europæiske valuta-samarbejde bliver gennemført på en sådan måde, at det ikke af USA kan opfattes som en trussel mod dollaren, men tværtimod som en støtte i en situation, hvor dollaren alt for længe har båret alt for tunge byrder i det internationale valutasystem.

Vi beklager, at Norge ikke har ønsket at deltage i det nye europæiske valutasamarbejde, og at Norge i øvrigt har valgt at træde ud af slangesamarbejdet. Det er da klart, at for Danmark måtte det give anledning til overvejelser, at både Norge og Sverige valgte at stå uden for det valutasamarbejde, som vi selv deltager i, men de overvejelser måtte også føre til som noget helt naturligt, når man afvejer alle de forskellige muligheder, at vi valgte at gå med i EMS. Men det er jo en betydelig del af Danmarks eksportmarkeder, som står uden for den kreds af lande, der fra starten har valgt at ville være med, når EMS begynder at køre. Vi må også beklage de britiske forbehold, men må i øvrigt håbe, at det